

USNESENÍ

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marty Havlové a soudců Mgr. Jiřího Novotného a JUDr. Hany Zemanové ve věci

oprávněné: **DSP - MARKET s.r.o.**, IČO 25213725
sídlem Nádražní 678, 345 06 Kdyně
zastoupená advokátem JUDr. Tomášem Tesařem, Ph.D.
sídlem Malická 1576/11, 301 00 Plzeň

proti
povinné: **BETONOVÉ STAVBY-PLUS, s.r.o.**, IČO 07718918
sídlem Komenského 4, 339 01 Klatovy

pro vymožení částky 185 628 Kč s příslušenstvím; o zproštění funkce správce závodu

o odvolání povinné proti usnesení soudního exekutora JUDr. Josefa Lavičky, Exekutorského úřadu Cheb, ze dne 16. 6. 2025, č. j. 176 EX 00177/24-45

takto:

Usnesení soudního exekutora se potvrzuje.

Odůvodnění:

1. Shora citovaným usnesením zamítl soudní exekutor návrh povinné na zproštění funkce správce závodu Mgr. Jana Marka, advokáta, když neshledal naplnění předpokladů pro vyhovění této žádosti podle ust. § 338l odst. 3 o. s. ř., neboť nebylo zjištěno, že by správce neplnil řádně své povinnosti. Pokud povinná namítala, že správce v řízení vedeném u Okresního soudu v Klatovech pod sp. zn. 9 C 213/2019 a také v řízení vedeném u téhož soudu pod sp. zn. 6 C 95/2022 poškodil zájmy povinné, tak s tímto hodnocením se soudní exekutor neztotožnil. V řízení sp. zn. 9 C 213/2019, došlo-li k uzavření „dohody o předmětu sporu“, postupoval správce závodu s náležitou péčí, získal-li do majetkové sféry závodu polovinu sporné částky, tj. 58 155,50 Kč, za procesního stavu, kdy ohledně této částky bylo vedeno soudní řízení od roku 2019 (právní moc soudního rozhodnutí je vyznačena ke dni 28. 11. 2024), přičemž povinná a její představitelé byli opakovaně v soudních řízeních hodnoceni jako osoby jednající nezákonně, respektive soudní rozhodnutí v dané věci byla rušena. Soudní exekutor proto výsledek smírného řešení sporu považoval za úspěch, jenž zamezil dalšímu navyšování nákladů řízení k tíži povinné. Pokud jde o řízení vedené pod sp. zn. 6 C 95/2022, zde správce závodu postupoval podle předestřených stanovisek dřívějšího právního zástupce povinné, kdy povinná sama více než dva roky nedokázala definovat předmět žaloby (skutkový základ sporu), její tvrzení a stanoviska ve věci byla zmatečná, proto neúspěch v řízení je možno přičítat výhradně povinné. Soudní exekutor neměl rovněž za to, že by ustanovení advokáta správcem závodu bylo v rozporu se zákonem, když Mgr. Jan Marek sice není zapsán v seznamu insolvenčních správců, nicméně podle ust. § 338i odst. 1 o. s. ř. může být výjimečně správcem závodu ustanovena i osoba

Shodu s prvopisem potvrzuje Dana Lamková.

do tohoto seznamu nepojatá, splňuje-li podmínky pro zapsání do seznamu, a souhlasí-li s tímto ustanovením do funkce. V posuzovaném případě aktiva „obchodního závodu“ představovaly toliko dvě pohledávky, které byly předmětem soudních sporů v civilním řízení, proto bylo naprosto přiměřené, aby správcem závodu byl advokát, který s přijatým postupem souhlasil, a, s ohledem na odbornost a advokátskou praxi, představoval záruku adekvátního postupu při prosazování případných nároků povinné.

2. Ve včasném odvolání vyjádřila povinná nesouhlas s tímto rozhodnutím. Poukázala na to, že v ust. § 338i odst. 1 o. s. ř., je vyjádřena možnost ustanovení správcem závodu i osoby nezapsané v seznamu insolvenčních správců, avšak pouze jako výjimka z pravidla, že ustanovovat do této funkce je třeba osoby v seznamu zapsané. Je-li taková výjimka nadužívána, jde o procesní postup porušující zákon. Podle povinné neměl být Mgr. Jan Marek ustanoven správcem závodu, neboť nebyl zapsán v seznamu insolvenčních správců, a ani jeho profesní postavení advokáta neodůvodňovalo jeho ustanovení do této funkce. Správce závodu pak nehájil řádně zájmy povinné v obou soudních řízeních a nekomunikoval s povinnou uvažovaný procesní postup v těchto sporech. Bez snahy zjistit jakýkoliv názor povinné, sjednal v řízení před Okresním soudem v Klatovech sp. zn. 9 C 213/2019 smír, na pouhých 50 % skutečného nároku, přičemž se vzdal práva na náhradu nákladů řízení. V řízení vedeném u téhož soudu pod sp. zn. 6 C 95/2022 netrval správce podniku na provedení stěžejního důkazu z oblasti účetnictví účastníků řízení, výpisy z bankovních účtů, přičemž ve věci nepodal proti konečnému rozhodnutí soudu odvolání, ačkoli se na povinnou vztahovalo osvobození od soudních poplatků. Není pravdivá argumentace soudního exekutora, že by postup povinné byl v tomto řízení zmatečný a skutkově nevymezený. Popsané nedostatky v postupu správce závodu hodnotila povinná jako závažné. Za uvedeného stavu setrvala povinná na požadavku zproštění Mgr. Jana Marka z funkce správce závodu.
3. Oprávněná a správce závodu se plně ztotožnili s odůvodněním napadeného usnesení, a to jak v užité argumentaci, tak i ve výsledku řízení, proto shodně navrhli jeho potvrzení.
4. Odvolací soud přezkoumal usnesení soudního exekutora a řízení předcházející vydanému rozhodnutí (§ 212, § 212a o. s. ř.), a aniž by podle § 254 odst. 8 o. s. ř. musel nařídít odvolací jednání, dospěl k závěru, že odvolání není důvodné.
5. Podle ust. § 338i odst. 1, 2 o. s. ř. soud ustanoví správcem závodu osobu zapsanou podle zvláštních předpisů v seznamu insolvenčních správců. Výjimečně může soud správcem ustanovit i osobu do tohoto seznamu nezapsanou, splňuje-li podmínky pro zapsání do seznamu, jestliže s ustanovením správcem souhlasí. Při výběru osoby správce soud přihlíží zejména k tomu, zda má správce, s ohledem na povahu závodu, potřebné předpoklady k řádnému výkonu správy.
6. Postižení obchodního závodu, a s tím související ustanovení správce závodu, je jedním ze způsobů provedení exekuce, které určuje soudní exekutor (§ 58 odst. 3 e. ř.). Nesouhlasí-li povinná s tímto způsobem provedení exekuce, respektive s osobou správce závodu (nikoliv z důvodů porušování povinností či jiných vážných důvodů), exekuční řád jí zcela nepochybně dává jiné prostředky obrany, než je zproštěním z funkce správce závodu ve smyslu § 338l odst. 3 o. s. ř.
7. Odvolací soud nesouhlasí s námitkou, že Mgr. Jan Marek neměl být ustanoven správcem závodu. U osoby správce závodu Mgr. Jana Marka je potřeba přihlídnout k tomu, že se jedná o advokáta zapsaného v seznamu advokátů vedeného Českou advokátní komorou, který splňuje základní předpoklady k tomu, aby mohl složit zkoušku insolvenčního správce ve smyslu § 6 zákona č. 312/2006 Sb., o insolvenčních správcích, jelikož
 - a) má plnou způsobilost k právním úkonům,

- b) na vysoké škole získal vysokoškolské vzdělání magisterského studijního programu v oboru práva,
 - c) je bezúhonný,
 - d) vykonával po dobu alespoň tří let odbornou praxi v oblasti související s výkonem funkce insolvenčního správce, zejména v oblasti práva,
 - e) uzavřel na svůj náklad smlouvu o pojištění odpovědnosti za škodu, která by mohla vzniknout v souvislosti s výkonem funkce insolvenčního správce podle zákona upravujícího úpadek a způsoby jeho řešení nebo s činností zaměstnanců insolvenčního správce při výkonu funkce pro celou dobu trvání této funkce (analogicky splněno povinným pojištěním advokáta),
 - f) má personální a materiální vybavení pro výkon činnosti insolvenčního správce.
8. Podle názoru odvolacího soudu se tedy jedná o osobu splňující podmínky ust. § 338i odst. 1 o. s. ř., kdy sice nejde o osobu zapsanou v seznamu insolvenčních správců, ale o osobu splňující podmínky pro připuštění ke zkoušce na insolvenčního správce a pro následné zapsání do seznamu insolvenčních správců, kterou lze jako správce majetku ustanovit.
9. Především je pak nutno zdůraznit, že se jedná o osobu mající i odborné předpoklady pro výkon funkce správce závodu, a to z toho důvodu, že od počátku vedené exekuce (do ustanovení správy závodu) nebyl zjištěn jakýkoliv postižitelný majetek povinné a „obchodní závod“ povinné představovaly pouze uplatněné právní nároky v soudních řízeních, v nichž právě ustanovený správce může uplatnit své odborné předpoklady.
10. Podle ust. § 338k odst. 1 o. s. ř. správce při výkonu své funkce postupuje podle zákona a dalších právních předpisů a podle pokynů soudního exekutora či exekučního soudu. Dbá zejména o to, aby po nařízení exekuce (výkonu rozhodnutí) nedošlo bezdůvodně ke zmenšení majetku náležejícího k postiženému závodu, popřípadě, aby se tento majetek očekávaným způsobem zvýšil.
11. Podle ust. § 338i odst. 3 o. s. ř. je správce povinen vykonávat svou funkci s odbornou péčí a odpovídá za újmu, kterou způsobil zaviněným porušením svých povinností, které mu ukládá zákon nebo které mu uložil soud (soudní exekutor).
12. V projednávané věci se povinná domáhá zproštění správce funkce podle ust. § 338l odst. 3 o. s. ř., podle něhož, neplní-li správce řádně své povinnosti, respektive, jsou-li pro takový postup jiné vážné důvody, může soud na návrh některého z účastníků, nebo i bez návrhu, zprostit správce funkce. Zprostit-li soud správce funkce, ustanoví současně jiného správce pro správu závodu. Uvedené ustanovení platí za použití ust. § 52 odst. 1 e. ř. i pro exekuční řízení.
13. Povinná v návrhu na zproštění správce z výkonu funkce správce závodu namítla, že nebyla správcem řádně zastupována ve dvou soudních řízeních provedených před Okresním soudem v Klatovech sp. zn. 9 C 213/2019 a 6 C 95/2022, v důsledku čehož se cítí majetkově poškozena.
14. Pokud jde o řízení vedené u Okresního soudu v Klatovech, sp. zn. 9 C 213/2019, zde se jednalo o vydání částky 116 311 Kč ze soudní úschovy, které bylo zahájeno v roce 2019. Nejvyšší soud usnesením ze dne 27. 9. 2023, č. j. 29 Cdo 3197/2022-331, rozhodl o zrušení rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 27. 7. 2022, č. j. 25 Co 36/2022-283, a rozsudku Okresního soudu Klatovy ze dne 21. 10. 2021, č. j. 9 C 213/2019-229, a věc byla vrácena soudu prvního stupně k dalšímu řízení. Kasační rozhodnutí neakceptovalo dosavadní právní pozice účastníků řízení, s ohledem na složitost věci, a očekávané prodlužování řízení, s čímž by docházelo k dalšímu navyšování nákladů řízení, nelze považovat – při přetrvávající spornosti práva povinné v řízení – za nepřiměřené uzavření „dohody o předmětu řízení“, pokud částka, jež byla předmětem sporu, byla mezi účastníky rozdělena rovným dílem s tím, že žádný z účastníků nemá

právo na náhradu nákladů řízení. Odvolací soud neshledal, že by správce závodu v tomto řízení nepostupoval řádně a nechránil zájmy povinné, stejně tak nelze z ničeho dovodit, že by výsledek uvedeného soudního řízení poškozoval povinnou. Postup správce v řízení byl adekvátní stavu projednávané věci. Nelze pak odhlédnout od skutečnosti, že v jiných soudních řízeních došlo k vydání již pravomocných rozhodnutí, která byla postavena na závěru, že činnost povinné a jejích představitelů byla protiprávní.

15. Ani v řízení vedeném u Okresního soudu v Klatovech pod sp. zn. 6 C 95/2022, v němž byla zamítnuta žaloba povinné, nelze shledat nějaké porušení právní povinnosti správcem závodu při zastupování povinné v tomto řízení. Správce závodu, jenž žalobu nepodal, byl nucen přijmout stav řízení, jak byl nastolen v okamžiku, kdy začal zastupovat povinnou. Povinná v pozici žalobkyně, podle soudu, dostatečně nedefinovala skutkový základ věci. Správce závodu proto převzal od soudu výzvu k odstranění vad žalobních tvrzení, jíž poskytl k vyjádření povinné, jakož i jí zvolenému právnímu zástupci. Stanovisko právního zástupce povinné sdělil správce závodu soudu, a i v dalším řízení využíval argumentaci povinné, na níž postavila předmětnou žalobu. Správce závodu tak v řízení vycházel jen z právních názorů, jež byly předestřeny JUDr. Bauerem. Neúspěch v řízení proto nelze přičítat zastupování povinné v řízení správcem závodu, nejen pro to, že správce vycházel z její argumentace, ale i z důvodu, že neprosazení požadovaného nároku nelze – bez dalšího – spojit s porušením právní povinnosti hájit s odbornou péčí práva a oprávněné zájmy zastupovaného subjektu.
16. K tomu, aby nedocházelo k bezdůvodnému zmenšení majetku podniku, je správce oprávněn povinného zastupovat ve sporech a jiných řízeních, která probíhají v době od nařízení a po dobu provádění výkonu rozhodnutí prodejem podniku, jejichž účastníkem je povinný, týkají-li se podniku. Správce je oprávněn zastupovat v těchto řízeních povinného, a to i v případě, kdyby s tím povinný nesouhlasil. Správce podniku zastupuje povinného na základě zákonného zmocnění a má v řízení obdobné postavení jako zástupce účastníka na základě procesní plné moci (§ 28a odst. 1 o. s. ř.). Zákon neukládá správci povinnost zastupovat povinného v probíhajících sporech, správce však musí uvážit, zda je třeba, aby v konkrétním sporu využil svého práva k zastupování povinného tak, aby nedošlo ke zmenšení majetku podniku. Využije-li správce svého práva zastupovat povinného v řízení, nemohou před soudem nebo jiným orgánem jednat povinný ani osoby, které jím byly k jednání pověřeny nebo zmocněny. Pověření a plné moci osob, které byly oprávněny zastupovat povinného v řízení, vstupem správce podniku na místo zástupce povinného nezanikají, pouze po dobu, kdy správce podniku vystupuje v řízení jako zástupce povinného, jej nesmí zastupovat. Správce podniku musí povinného zastupovat osobně, nemůže se dát zastoupit jiným zástupcem ani zmocnit jinou osobu, aby v řízení zastupovala povinného. Jako zástupce povinného v řízení před soudem nebo jiným orgánem může správce podniku činit všechny procesní úkony, které by mohl učinit povinný sám.
17. Z uvedeného výkladu je zřejmé, že i další námitka povinné o nesoučinnosti správce s ní ve vedených soudních řízeních, je právně bezvýznamná, neboť správce při jejím zastupování vystupoval samostatně, nebyl povinen se řídit pokyny povinné a mohl ve věci konat bez souhlasu, potažmo, i proti stanovisku povinné. Ostatně, předmětná argumentace povinné je obecná, není z ní patrné, na jaké konkrétní skutečnosti směřuje, a pokud jde o případné využití opravných prostředků ve zmiňovaných řízeních, správce vysvětlil, proč jich nevyužil, tj. pro neopodstatněnost nároku ve věci sp. zn. 6 C 95/2022 a ve věci 9 C 213/2019 z důvodu uzavřené „dohody o předmětu řízení“. Uvedenou dohodu mohl správce uzavřít i bez souhlasu povinné.
18. Veden popsanými skutečnostmi, odvolací soud potvrdil napadené usnesení postupem podle

§ 219 o. s. ř. jako věcně správné a zákonné.

19. O nákladech tohoto odvolacího řízení rozhodne soudní exekutor v další fázi řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat dovolání za předpokladu, že napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešená právní otázka posouzena jinak.

Dovolání se podává ve lhůtě dvou měsíců od doručení rozhodnutí odvolacího soudu k Nejvyššímu soudu ČR v Brně prostřednictvím soudního exekutora, který napadené usnesení vydal.

Plzeň 29. dubna 2026

JUDr. Marta Havlová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Dana Lamková.